

Sygn. akt: I 1 C 498/19 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	protokolant Aleksandra Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2019 r. w Gdyni na rozprawie
sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z G.
przeciwko D. R.
o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

Zarządzenia:

1. Odnotować i zakreślić w rep. C
2. Odpis wyroku doręczyć pełn. powoda i pozwanej z pouczeniem o sprzeciwie
3. Akta z wpływem lub za 21

UZASADNIENIE

(Powód) (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od D. R. (pozwanej) kwoty 1.630,74 zł oraz odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew jak również prawidłowo poinformowana o miejscu i terminie rozprawy nie stawiała się na rozprawę.

USTALENIA FAKTYCZNE

1. W dniu 19 sierpnia 2015 r. między pozwaną a (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarto umowę pożyczki gotówkowej w której na 57 tygodni pożyczono jej kwotę 2.000 zł. Pozwana miała oddać kwotę 3.880,74 zł wraz z odsetkami i opłatami.

dowód : umowa pożyczki i regulamin k. 5-7,

OCENA DOWODÓW

2. Kopia „wezwania do zapłaty” z k. 8 nie miała znaczenia dla ustalenia stanu sprawy, bo okoliczność ta dla istnienia zobowiązania nie miała znaczenia.

ROZWAŻANIA PRAWNE

3. Podstawą do wydania wyroku zaocznego w sprawie jest zgodnie z art. 339 § 1 kpc nie stawienie się pozwanego na rozprawę albo mimo stawienia się nie branie udziału w czynnościach. Jednocześnie § 2 tego przepisu wskazuje, iż w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości.

4. Zgodnie z art. 230 kpc, gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może te fakty uznać za przyznane.

5. Na powódzie spoczywał obowiązek udowadniania faktów i twierdzeń skoro wywodził z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

6. Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

7. Dodatkowo z treści przedłożonej umowy wynika, że łączne zobowiązanie pozwanej składa się oprócz kapitału - wynagrodzenia za obsługę pożyczki w domu jako dodatkowej usługi narzucanej konsumentom w kwocie 1.598,12 zł. Pozwana przy otrzymaniu kwoty 2.000 zł była zobowiązana do spłaty kwoty 3.880,74 zł.

8. Niedozwolonymi klauzulami umownymi (tj. art. 385¹ k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy) są zapisy umowy zawarte w pkt 12. Sama możliwość korzystania z obsługi spłaty pożyczki w miejscu zamieszkania konsumenta jest dozwolona i została przewidziana w umowie o kredycie konsumenckim. Jednak rażąca jest wysokość wynagrodzenia za tę usługę, która wynosi połowę pożyczonej kwoty. Tak wysoka opłata stanowi dodatkowy zysk przedsiębiorcy związany z udzieleniem pożyczki, której cały koszt jest przerzucony na konsumenta.

9. Powoduje to że żądanie kwoty 1.630,74 zł w skład której ma wchodzić kwota :

a) 1.503,35 zł kapitału pożyczki,

b) 42,23 zł odsetki od kapitału,

c) 85,16 zł obsługa domowa jest niewykazane i nie do zweryfikowania przez sąd.

10. Wobec wskazania, że pozwana wpłaciła kwotę 2.250 zł w ocenie Sądu powinna być ona zaliczona na należność główna i odsetki oraz prowizji, czego powód nie uczynił. Zaliczenie tej kwoty powodowałoby, że należność pozwanej byłaby spłacona.

11. Wobec wskazania przez powoda daty wymagalności roszczenia na 21 września 2016 r. w ocenie sądu zasadnym było dokonanie oceny tego twierdzenia powoda, czy nie zostało ono sformułowane jedynie w celu uniknięcia uznania z urzędu przez sąd, że roszczenie w stosunku do konsumenta nie może być dochodzone.

12. Powód wskazując datę wymagalności wskazał końcowy okres obowiązywania umowy jako 21 września 2016 r., co powodowałoby, iż pozew złożony w dniu 14 stycznia 2019 r. przerwałby bieg terminu przedawnienia. Z treści pozwu

oraz sformułowania żądania wynika, iż pozwana dokonywał wpłat na pożyczkę, jednak w trakcie obowiązywania umowy zaprzestała spłacania rat.

13. Z zapisu pkt 15 umowy wynika, iż powód w przypadku wystąpienie zaległości w spłatach przekraczających dwie pełne raty ma prawo wezwać pozwanego do zapłaty, a w przypadku nieuiszczenia w wyznaczonym terminie zaległości ma prawo wypowiedzieć umowę pożyczki. Jak wynika z twierdzeń powoda pozwana znalazła się w takiej sytuacji przed zakończeniem umowy, mimo to powód nie wezwał jej do zapłaty i z tego prawa nie skorzystał.

14. W niniejszej sprawie znaleźć powinien zastosowanie art. 120 § 1 zd drugie k.c. w którym ustawodawca przewidział, iż jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenia stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Zachowanie powoda, który nie wskazał że pożyczka została wypowiedziana, należy uznać za pewien wybieg mający na celu ominięcie przepisów związanych z przedawnieniem roszczeń i dążeniem do uzyskania pozytywnego rozstrzygnięcia z uwagi na bierność procesową pozwanych w tego typu sprawach na granicy nadużycia prawa. Powoduje to, iż powód (jak to czynił w sprawach kierowanych do sądu przed lipcem 2018 r.) wypowiedział umowę, jednak fakt ten zataił w celu uzyskania korzystnego rozstrzygnięcia.

15. Z tych względów Sąd oddalił powództwo na mocy art. 6 k.c. w zw z art. 385¹ k.c.

16. O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c., obciążając nimi powoda i uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. Odpis uzasadnienia doręczyć zgodnie z wnioskiem pełnomocnikowi powoda
3. Przedłożyć z wpływem lub za 20 dni.